LAUREAȚII ANULUI SPORTIV '70

Numărul 8 – MARIA ALEXANDRU

În plus, pe parcursul activității sale, Maria Alexandru a cucerit nenumărate titluri balcanice și de campioană internațională a Angliei, Cehoslovaciei, Ungariei, R.D. Germane, R.F. a Germaniei, Iugoslaviei, Suediei, Austriei și a altor țări. A cîștigat 24 de titluri naționale (de senioare), a fost componentă de bază a formațiilor bucureștene Voința și Progresul — învingătoare în Cupa campionilor europeni.

Ce s-ar mai putea adăuga la o atît de voluminoasă carte de vizită? Și totuși...

În cele aproape două decenii de cînd numele Mariei Alexandru (Golopența) figurează pe tabelele competițiilor interne și internaționale, cu rare excepții, fiecare an a înscris un pas hotărît și evident în ascensiunea acestei admirabile jucătoare pe scara valorilor autohtone, continentale și mondiale. N-a fost vorba de un meteor stins brusc pe o treiectorie fumegîndă. Calităților ei native, talentului (Maria Alexandru a manifestat cu ani în urmă însușiri deosebite și la alte discipline: ciclism și... fotbal), actuala campioană a României le-a adăugat un volum imens de muncă și o viață ordonată. Acesta este de altfel și secretul longevității sale, puțin obișnuită, ca mare performeră.

Prin strădanii neobosite de zi cu zi, ani și ani, Maria a urcat treaptă cu treaptă spre piscurile măiestriei. Pentru a ajunge la vîrful piramidei, redutabila jucătoare a străbătut întreaga ierarhie. Campioană de junioare a țării, ea se impune în același timp cu autoritate și în fața tuturor adversarelor continentale de aceeași vîrstă, relevîndu-se și în concernul jucătoarelor consacrate. Iar o dată cu trecerea la majorat, Maria Alexandru, purtînd sceptrul celei mai bune jucătoare romînce, se afirmă cu prestanță în elita tenisului de masă mondial. Aproape că n-a existat concurs important internațional, în țară sau peste hotare, de la Londra la Pekin, de la Belgrad pînă pe coastele Scandinaviei, unde strălucita noastră reprezentantă să nu se fi afat pe podiumul premianților.

Jucătoare completă, extrem de dîrză, îmbinînd cu o mare virtuozitate loviturile de atac cu cele de apărare, Maria Alexandru a demonstrat pretutindeni înalta sa clasă..

Zecilor de trofee și titluri prestigioase cucerite în îndelungata carieră de pînă acum a Mariei Alexandru, se cuvine a li se mai alătura încă unul, acela de remarcabilă ambasadoare a României pe tărîmul sportului.

Constantin COMARNISCHI

FIȘA

- *Născută la 30 ianuarie 1939 în comuna Plugova-Mehadia județul Caraș-Severin.*
- *Înălțimea: 1,65 m, greutatea: 54 kg.*
- *Membră a clubului Progresul București*
- *Inspector principal la Banca de Investiții*
- *A început să joace tenis de masă în 1950.*
- *A fost descoperită în 1952, la Băile Herculane, de antrenorul de tenis, Gheorghe Cobzuc.*
- *Antrenor actual: prof. Nicolae Angelescu*

PALMARES

1952: debutează în competițiile oficiale.
1953: debutează în cea de a XX-a ediție a „mondialelor" de la București.
1954: primul titlu de campioană de junioare a țării.
1956: campioană de junioare a Europei (Opatija-Iugoslavia).
1957: se califică în semifinalele de dublu femei (senioare) ale „mondialelor" de la Stockholm.
1958: cîștigă titlurile tuturor probelor (4) în care a luat startul la campionatele europene de juniori (Falkenberg — Suedia).
1960: dublă campioană continentală de senioare (dublu femei și dublu mixt) — Zagreb (Iugoslavia). I se decerne titlul de maestră a sportului.
1961: campioană mondială la dublu femei (Pekin — R. P. Chineză). Primește titlul de maestră emerită a sportului și este decorată cu Ordinul Muncii clasa a II-a.
1962: primul titlu de campioană națională la simplu senioare.
1963: finalistă a campionatelor mondiale (simplu femei) — Praga (Cehoslovacia).
1964: locul I în clasamentul celor mai bune jucătoare de pe continent.
1966: campioană a Europei (simplu femei) — Londra (Anglia).
1969: medalie de argint (dublu femei) și de bronz (simplu femei) la mondialele de la München (R. F. a Germaniei).
1970: locul III la europenele de la Moscova (U.R.S.S.) — primăvară — și locul secund în ultimul clasament mondial.

— HANDBAL —

CONCLUZII NEFAVORABILE DUPĂ TURNEUL FEMININ DE LA BUCUREȘTI

● Instabilitatea valorică și jocul dur — principalele carențe ● 107 faulturi într-un singur meci! ● Duelul dintre „U" București și „U" Timișoara va fi rezolvat la Cluj...

Marți, miercuri și joi, sala Floreasca din Capitală a găzduit cel de al doilea turneu din cadrul turului secund al campionatului diviziei A. După două luni de la primul turneu, disputat la începutul lui noiembrie 1970 la Timișoara, am revăzut la lucru cele 10 divizionare feminine.

Concluziile după consumarea celor 15 partide nu sînt tocmai favorabile handbalistelor noastre. Este adevărat, a crescut puterea de luptă a majorității formațiilor și s-a produs un oarecare echilibru între cele 10 echipe (Universitatea Timișoara a întrecut in extremis Voința Odorhei, Textila Buhuși a învins Confecția, I.E.F.S. a încheiat la egalitate partida sa cu Rulmentul Brașov etc.), dar nivelarea valorilor nu s-a făcut la punctul înalt al măiestriei, ci jos la baza sa.

Calitatea generală a jocurilor de la București a fost sub aceea de la Timișoara. Acest lucru ne face să credem că „vacanța" dintre cele două turnee n-a fost bine folosită, că atît activitatea de instruire cît și cea competițională n-au fost la nivelul exigențelor. La București au făcut o impresie favorabilă doar Voința Odorhei, Rulmentul Brașov, Mureșul Tg. Mureș și Textila Buhuși, dar și acestea numai în unele meciuri. În rest, instabilitate valorică, căderi de la o întîlnire la alta și chiar în cursul aceleiași partide, greșeli peste greșeli și un număr nepermis de mare de faulturi. În meciul dintre Universitatea București și I.E.F.S. s-au comis 107 faulturi, dintre care 65 de către I.E.F.S. și 42 de către „U"! Este de imaginat că o întîlnire întreruptă de 107 ori pentru obstrucții, nu poate oferi un joc de calitate, un spectacol agreabil pentru cei prezenți în tribune.

Este de neînțeles cum echipe ca Universitatea București și Universitatea Timișoara, singurele forțe ale handbalului feminin din țara noastră, formații care au în componență jucătoare de certă valoare, care cunosc din punct de vedere tehnic și tactic aproape toate „secretele" acestui sport, **pot manifesta atîta inconstanță și cum nu pot rezolva probleme simple în fața unor formații modeste.** De asemenea, este incredibilă căderea totală a Confecției, echipă care anul trecut aspira la titlu și care în acest an candidează cu serioase șanse la... retrogradare. Chiar dacă între un sezon și altul a pierdut două jucătoare (Costandache face parte din formația I.E.F.S., Nedelcu a plecat la Cluj), Confecția a păstrat alte handbaliste talentate și este exclusă posibilitatea ca ele se fi uitat, într-o perioadă de timp atît de scurtă, ceea ce învățaseră de la dascălul lor, prof. Valeriu Gogâltan. Este evident că în sînul echipei se petrec lucruri de altă natură, că este imperios necesară o intervenție hotărîtă pentru curmarea actualei stări de fapt.

O altă constatare — tot din categoria celor neplăcute — este aceea că unii antrenori nu cunosc încă regulamentul. Altfel cum poate fi interpretat faptul că Irina Climovschi (portarul echipei I.E.F.S.) a jucat în meciul cu Universitatea București în tricou alb (la fel cu adversarele), iar cu Rulmentul Brașov în tricou galben, exact ca al... brașovencelor, că la Constructorul Timișoara a fost introdusă în poartă o jucătoare de cîmp fără avizul arbitrului?...

Nici arbitrajele n-au fost la înălțime. Cavalerii fluierului au greșit mai des decît este admisibil și majoritatea dintre ei au permis jocul dur, obstrucționist. Unele partide au fost chiar mai dure (mai... bărbătești) decît cele de la băieți și aceasta nu este, desigur, în avantajul handbalului. Poate că în ceea ce privește maniera de arbitraj (stoparea jocului dur) ar trebui să întreprindă ceva și federația de specialitate. Oricum, așteptăm cu interes materialele promise de conf. univ. Ioan Kunst-Ghermănescu pentru elucidarea principalelor probleme de arbitraj, sperînd că le vom putea publica cît de curînd.

Clasamentul n-a suferit modificări în partea sa superioară. Universitatea București a rămas în frunte, dar la egalitate de puncte cu Universitatea Timișoara (departajate de golaveraj) din cauza „remizei" cu I.E.F.S. Timișorencele au fost singurele dintre fruntașe care au cucerit toate cele 6 puncte, urmate de „U" București — 5 și I.E.F.S. — 4. Voința Odorhei a urcat două locuri, Rulmentul și Mureșul cîte unul. Au retrogradat în clasament Textila Buhuși (de la 4 la 5), Confecția (de la 5 la 7) și C.S.M. Sibiu (de la 9 la 10). Ultimul turneu de sală al echipelor feminine va avea loc la Cluj între 24 și 26 ianuarie și el programează meciul hotărîtor: Universitatea Timișoara — Universitatea București. Această întîlnire va decide, în bună măsură, care va fi campioana țării. Următoarele considerații, deci, după această partidă ce se anunță a fi derby-ul campionatului...

Hristache NAUM

CLASAMENT

1. Univ. Buc. (1)	15	12	1	2	227-154	25
2. Univ. Tim. (2)	15	12	1	2	190-134	25
3. I.E.F.S. (3)	15	10	3	2	178-132	23
4. Voința Odorhei (6)	15	6	2	7	163-164	14
5. Textila Buhuși (4)	15	7	0	8	175-181	14
6. Rulm. Brașov (7)	15	6	2	7	190-204	14
7. Confecția (5)	15	5	2	8	187-209	12
8. Constr. Tim. (8)	15	5	0	10	135-160	10
9. Mureșul Tg. M. (10)	15	4	0	11	121-162	8
10. C.S.M. Sibiu (9)	15	2	1	12	120-186	5

— FOTBAL —

ÎNTR-O ZI DE ANTRENAMENT LA POLITEHNICA IAȘI

(Urmare din pag. 1)

Specifică în antrenamentul ieșenilor este și îmbinarea foarte dozată a pregătirii fizice cu pregătirea specifică în regim de rezistență sporită.

Marți și joi, pe terenul secund din dealul Copoului, echipa întîi a jucat meciuri de o uimitoare seriozitate împotriva lotului de tineret. **Antrenorul a urmărit, în special, ritmicitatea acțiunilor, circulația balonului și elasticitatea liniilor în variația înainte-înapoi.** Toate procedeele au fost îngreunate, firește, de stratul de zăpadă înghețată de pe teren, care producea devieri inevitabile de balon. Cu toate acestea, cu rare excepții, lotul a manifestat o neașteptată și timpurie poftă de joc și capacitate fizică.

Lotul pe care mizează Politehnica Iași este format din **Cizic — Iordache, Costaș** (portari), **Romilă, Ianul, Stoicescu, Pall, Gavrilă, Hancearuc** (fundași), **Goleac, Mărdărescu II, Marica, Simionaș** (mijlocași), **Incze IV, Cuperman, Lupulescu, Moldoveanu, Dănilă** (înaintași). Dintre aceștia, în jocul de joi s-au remarcat **Ianul, Stoicescu** și **Lupulescu.**

Elemente de bună perspectivă se arată a fi portarul **Costaș** și mijlocașul ofensiv **Mircea Mărdărescu.** Pregătirile echipei continuă în același fel, cu un surplus natural de calitate analitică în construcțiile tactice, pînă la plecarea în turneul din Ghana, care va avea loc la 8 februarie. Pînă în prezent, colectivul de antrenori — **Vintilă Mărdărescu, Emil Avasilichioaie, Ion Marica** — și medicul **Tiberiu Vlad** nu manifestă îngrijorări: nici o indisponibilitate, nici un act de indisciplină. Jucătorii încheie antrenamentul în modul cel mai firesc, bînd căni cu lapte fierbinte.

CE SE ÎNTÎMPLĂ LA GAZ METAN MEDIAȘ?

Pentru o echipă cu tradiție, cu un frumos palmares în fotbalul nostru (în 1951 a fost finalistă a „Cupei României") o asemenea întrebare ar putea părea nepotrivită. Și totuși, ea se impune. De ce?

În timp ce majoritatea echipelor noastre, chiar și cele de divizia C, și-au început pregătirile pentru noul sezon (încă din primele zile ale anului au fost efectuate controalele medicale, s-au desfășurat primele antrenamente etc.), la Gaz metan Mediaș reluarea activității se tărăgănează.

La 5 ianuarie fusese stabilită prima ședință de începerea pregătirilor în vederea returului, care se anunță destul de greu pentru echipa medieșeană. În ziua respectivă, jucătorii, de atîtea ori criticați pentru lipsă de punctualitate la antrenamente, au fost prezenți in corpore. Toți erau gata de... start. Numai că antrenorul secund, Carol Sabo, a fost... lămurit de către secția de fotbal să amîne prima întîlnire pentru ziua de 12 ianuarie. Dar, iată că jucătorii — din proprie inițiativă — s-au prezentat la pregătiri pe... terenurile de handbal și baschet ale Școlii generale nr. 5. Neexistînd nici un program de antrenament și nici un coordonator, jucătorii s-au răzbunat pe... minge și pe pereții blocurilor vecine, în care au șutat cu o sete supărătoare (pentru locatari). Deranjați și speriați de perspectiva unor geamuri sparte în toiul iernii, vecinii au făcut reclamații. Aveau și dreptate.

Aflăm, de asemenea, că echipa nu mai are antrenor principal, adică este lipsită tocmai de cel care ar trebui să răspundă de pregătirea jucătorilor. Aceasta fiind starea de lucruri, se pune întrebarea: ce are de gînd conducerea asociației în privința echipei sale de fotbal? Vrea, cumva, s-o vadă în afara diviziei B? Cu asemenea pregătiri, nu e imposibil.

(După o corespondență de la **Z. RÎȘNOVEANU**)

PROMOVĂRI DE JUNIORI LA PROGRESUL BRĂILA

Jucătorii de la Progresul Brăila, din campionatul diviziei B — seria I, au făcut primul antrenament din acest an, în ziua de 9 ianuarie. Antrenorul Virgil Blujdea a prevăzut ca pregătirile să se desfășoare în localitate pînă la 25 ianuarie, apoi vor continua la Slănic Moldova, timp de două săptămîni.

Lotul a fost completat cu Chițu, de la Șoimii Buzău, și Laurențiu, Iuga, Oană și Steluș — din propria echipă de juniori. Încă nu a răspuns „prezent" jucătorul Urmeș, plecat de cîtva timp la Petroșani, fără avizul secției de fotbal.

În ședința de analiză a activității din turul campionatului, jucătorii și-au manifestat dorința ca în partea a doua a întrecerii să evolueze la nivel cît mai bun și să atace poziția de lider în clasamentul seriei I.

5 minute cu Spiridon Niculescu

Bucureștean fiind, a cunoscut, totuși, mierea și fierea primei divizii la clubul piteștean. Cum Dinamo București a cam fost întotdeauna în căutare de portari gata lansați, a crezut că Niculescu este omul potrivit în locul lui Datcu. Tînărul goal-keeper, însă, dezrădăcinat, n-a avut tăria să reziste concurenței în care pleca din start ca outsider. Așa încît, după o perioadă tranzitorie în șos. Ștefan cel Mare, timp în care oscilațiile de formă au atins cote maxime, Niculescu s-a reîntors acum trei ani la F.C. Argeș.

Și iată-l acum căpitan de echipă, membru în consiliul de conducere al clubului.

— *De ce m-au pus căpitan de echipă?* — repetă Niculescu mirat întrebarea noastră, de parcă singur nu și-ar fi pus-o niciodată. *Știu eu... Poate pentru că sînt dintre cei mai vîrstnici jucători — 28 de ani, sau poate pentru că antrenorul Teașcă — cel care după ce m-a suspendat din activitate mi-a încredințat această răspundere — a vrut astfel să mă oblige să mă gîndesc mai mult la destinele echipei, la propria inconstanță*

— Și rezultatul?

— *În ceea ce mă privește, în ultimele sezoane am prins o formă bună, obținînd în tur chiar notări maxime. Cît despre echipă, cînd nu prea mergeau treburile, am discutat cu unul, cu altul. Cred că au început să mă înțeleagă abia atunci cînd, de fapt, am ajuns să avem o pregătire omogenă, bună. Adică înspre finalul primei părți a campionatului*

— Ai lucrat la club sau loturi reprezentative cu majoritatea antrenorilor de primă divizie. Din această confruntare ai desprins vreo concluzie esențială pentru cariera ta de jucător?

— *Cînt un fotbalist încearcă să influențeze antrenorul pentru a crea un sistem comod de antrenament, își fură singur căciula. Am verificat această realitate și recent, la echipa noastră, cînd am intrat în actualul campionat nepregătiți, dar nimeni dintre noi n-a spus vreo vorbă la momentul oportun, pentru că ne-a convenit un efort minim. Rezultatul? Locul 12...*

— Se spune că ești un portar care poate să cîștige singur un meci, dar să-l și piardă. Consideri reală afirmația?

— *Era reală! În ultimii doi ani, însă, mi-am schimbat opiniile despre pregătire, despre fotbal în general, și rezultatele sînt altele. O fi și experiența la mijloc...*

— În ciuda formei remarcabile pe care ai avut-o în campionat, pare-se că nu figurezi în vreun lot reprezentativ. Te consideri nedreptățit?

— *Nu vreau să mă luați drept un fariseu, dar cred că Răducanu, Constantinescu și Adamache sînt jucători care prezintă — la ora asta — garanții mai mari. De altfel, nu ducem lipsă de portari valoroși. Aceasta nu înseamnă, bineînțeles, că nu doresc ca în acest an să îmbrac tricoul național. Aceasta depinde, însă, și de... linia de fundași a echipei mele de club. Înainte, coechipierii nu prea îmi acceptau indicațiile în timpul jocului, dar acum colaborarea se află pe un drum bun. Este, deci, o șansă în plus pentru mine. Dar și pentru ei...*

Paul SLĂVESCU

— HOCHEI —

CAMPIONATUL REPUBLICAN SE REIA MÎINE ÎN CAPITALĂ CU MECIURILE TURULUI AL III-lea

Kalamar are controlul pucului, iar tînărul său coechipier, Herghelegiu, este gata să-l primească

După mai multe săptămîni de întrerupere, timp în care toți hocheiștii fruntași, la nivelul echipelor reprezentative sau al celor de club, și-au continuat activitatea, campionatul republican de hochei se reia luni cu întrecerile din cadrul turului al III-lea. Partidele se vor desfășura pe patinoarul din parcul „23 August", după următorul program: **luni:** ora 16, Avîntul M. Ciuc — Avîntul Gheorghieni, ora 18,30, Steaua — I.P.G.G.; **marți:** ora 16, I.P.G.G. — Avîntul Gheorghieni, ora 18,30, Avîntul M. Ciuc — Dinamo; **miercuri:** ora 16, Avîntul Gheorghieni — Steaua, ora 18,30, I.P.G.G. — Dinamo; **joi:** ora 16, Dinamo — Avîntul Gheorghieni, ora 18,30, Steaua — Avîntul M. Ciuc; **vineri** — zi de pauză pentru toate echipele; **sîmbătă:** ora 16, Avîntul M. Ciuc — I.P.G.G., ora 18,30, Steaua — Dinamo.

După cum se vede, din acest program, ca și la turul II, lipsește formația studenților clujeni de la Agronomia, cei mai mulți dintre jucători fiind reținuți la Cluj de sesiunea de examene. Totuși, în pauza dintre turul II și III al competiției, Agronomia a susținut partidele sale cu Dinamo (4—10 și 3—7) și Avîntul Gheorghieni (5—3 și 8—3). Celelalte meciuri, cu Steaua, I.P.G.G. și Avîntul M. Ciuc vor fi reprogramate.

Înaintea reluării disputelor, clasamentul campionatului se prezintă astfel:

1. Steaua	9	9	0	0	77-9	18
2. Dinamo	11	9	0	2	93-28	18
3. I.P.G.G.	9	3	2	4	35-44	8
4. Avîntul M.C.	9	3	2	4	43-53	8
5. Agronomia	9	3	0	6	38-64	6
6. Avîntul Gheorghieni	11	0	0	11	26-114	0

Faptul că de la încheierea întrecerilor turului II de la Galați toate echipele participante la campionat au avut posibilitatea să patineze și să evolueze în tot felul de partide de verificare, într-un cuvînt să-și continue în mod susținut activitatea pe gheață, constituie, fără discuție, un atu în plus la desăvîrșirea pregătirii fizice generale și specifice, motiv pentru care așteptăm partidele acestui tur cu convingerea că vom asista la jocuri mai bune decît cele precedente. Așteptăm, de asemenea, cu interes, saltul de valoare pe care hocheiștii din noua generație sînt capabili să-l demonstreze alături de mai vîrstnicii lor coechipieri.

— Atletism —

Start în sezonul competițiilor de sală

Sezonul bucureștean al competițiilor pe teren acoperit a fost inaugurat ieri în sala de la „23 August" o dată cu etapa municipală a campionatelor republicane de altetism pentru juniori.

Participarea a întrecut cu mult așteptările (motiv pentru care programul a fost prelungit) și deși este vorba chiar de primul start, cîteva rezultate se impun atenției: JUNIORI II: **60 m:** C. Pascu (C.Ș.A.) 7,0; **lungime:** D. Enache (Viitorul) 6,46 m; **înălțime:** Cr. Ene 1,80 m; JUNIOARE II: **lungime:** Daniela Popescu 5,25 m; JUNIOARE III: **înălțime:** Mihaela Stoica 1,35 m.

Concursul continuă azi, de la ora 8,30.

Tineretul nu trebuie lăsat pradă „bolii secolului": sedentarismul

(Urmare din pag. 1)

cursul lor normal spre echilibrul stabil. În plus, oboseala musculară și recidiva la somn — stare la care se ajunge din cauza limitei de timp — pot conduce, trist, la unul din abandonuri: fie școala, fie performanța, spulberînd, astfel, atîtea speranțe și atîta muncă investită.

— Simpozionul nu s-a oprit doar la performanță, el vizînd sportul în ansamblu la aceste vîrste. Din ce unghiuri ați privit, deci, relația sport-copil, sport-adolescent?

— *Pornim de la caracterul ei intim, de la „simbioza" ce trebuie să existe între aceste două noțiuni: organism tînăr-mișcare. De altfel, nu cred că mai există astăzi cineva care să disocieze, în teorie, cei doi termeni, care să se mai poată îndoi de necesitatea exercițiului fizic în îmbunătățirea activității funcționale a organismului — activizarea circulației, spălarea creierului —, în fortificarea și înfrumusețarea formelor. Trist este, însă, că în practică, ruptura se mai face totuși; că în spatele unui fetiș de vorbe, copiii și tinerii sînt ținuți departe de esența sportului, de binefacerile lui.*

Greșeala cred că rezidă, în principal, în faptul că, umblînd după forme din ce în ce mai „savante" de organizare a sportului de masă sînt ignorate formele cele mai utile și mai la îndemîna oricui: mișcarea în natură, turismul — spre exemplu. Acesta făcut, bineînțeles, cu piciorul și cu rucsacul în spate, nu cu autoturismul.

Spunînd aceasta, îmi amintesc de acele asociații „Prietenii muntelui", „Șoimii" ce funcționau la Cluj sub îndrumarea savanților Iuliu Hațieganu și Emil Racoviță și care urmăreau să scoată la aer curat și la mișcare, locuitorii orașului, dar și angrenarea țăranilor din împrejurimi la serbări cîmpenești, unind astfel mișcarea cu natura.

Iată niște deziderate pe care vrem să le reactualizăm și din împlinirea cărora vrem să facem acum una din misiunile acestui cabinet metodico-științific din Cluj

— Se susține — și s-a dovedit și cifric — că astăzi, tineretul este mult mai puțin înclinat spre activitățile de mișcare fizică și se anticipează că atașarea lui la sport se va face din ce în ce mai greoi. Ce rezolvare vedeți unei astfel de probleme?

— *Pornesc prin a face o apreciere cu caracter social: numeroșii stimuli generați de trepidanta societate de astăzi au determinat o mutație în vîrste, în sensul că pubertatea și adolescența se instalează, acum, mult mai repede. Asta nu înseamnă că și maturizarea ce trebuie să intervină la sfîrșitul adolescenței — cînd subiectul devine adult — se realizează pe deplin, determinînd astfel unele acte (căsătorii pripite, încercări eșuate de atacare a profesiei etc.) pe care tinerii înșiși le regretă mai tîrziu. Dacă în perioada acestei pubertăți și adolescențe rapide îi vom „scuti" și de sport — care-i fortifică, le mărește stabilitatea fizică și psihică — echilibrul lor va fi și mai mult șubrezit iar noi și mai tare blamați. În plus, avem datoria să le umplem cît mai util timpul sustrăgîndu-i, astfel, numeroaselor influențe și tentații nocive ce apar la orice pas.*

Și, în al treilea — sau, poate, în primul rînd — trebuie să-i smulgem bolii secolului: sedentarismului sau, mai plastic spus, lenii de mișcare ce ține mușchiul și sîngele într-o stare latentă, fapt ce se va răzbuna mai tîrziu în nedorite nevroze, obezități și scleroze.

Trebuie, deci, declanșată o vastă acțiune de atragere a tineretului mic — și nu numai a lui — spre arenele sportive, acțiune în care noi, oameni de știință și conducători ai unor unități în care se pregătesc tinerii, trebuie să avem primul cuvînt.

★

Iată cîteva gînduri, idei și propuneri care trebuie să depășească cadrul abstract al unui simpozion și să își găsească materializarea practică.